

פרשת ויקרא

”אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחַטָּא [...]” (ויקרא ד, כב)

”נשיא יחטא” - לכשיחטא והוא נשיא; ולא כשיחטא ועודיהו הדיוט.
ר' שמעון אומר: אם נודע לו [חטאו] עד שלא [=בטרם] נתמנה, ואחר כך נתמנה
– חייב.
אם משנתמנה - פטור.
”נשיא” יכול גזירה? תלמוד לומר ”יחטא”. כשיחטא.

ספרא, חטאות ה, ב-ג

- לפי הדרשה הראשונה, ביום שהנשיא מתמנה לתפקידו נמחלים לו כל חטאיו שעשה בשגגה, והוא פטור מלכפר עליהם. מה ההגיון בהלכה זו?
- ר' שמעון מגביל את ההלכה הנ"ל. מדוע?
- האם לפי המדרש יש מקום לתקווה שיהיה נשיא שלא יחטא?